

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

הכנות לתהלוכות

בתי-חב"ד ברחבי הארץ עוסקים בהכנות לקראת תהלוכות הילדים המסורתיות של ל"ג בעומר, שבהן יופגנו אחדות העם והזיקה הבסיסית של כל ילד יהודי לעם-ישראל ולתורת ישראל. התהלוכות יאובטחו על-ידי המשטרה, ויבטאו את העוצמה הרוחנית של עם-ישראל. מרכז צעירי-חב"ד מכין את כל הדרוש לתהלוכות, ובכלל זה שי מיוחד לכל ילד - ספרון חדש של סיפורי צדיקים. התהלוכה הגדולה ביותר תהיה בע"ה בירושלים, ובה ישתתפו יותר מעשרת-אלפים ילדי תלמודי-התורה מכל רחבי העיר.

זכות המשקה

מנהג הוא לתרום מידה מסוימת של משקה ('ח"י רוטל') לכבוד רבי שמעון בר-יוחאי. כמה אברכים יוזמים גם השנה מבצע ארצי, שמאפשר לתרום משקה בעבור ילדי ישראל המשתתפים בתהלוכות ל"ג בעומר. תמורת 80 ש"ח יחולקו לילדים שקיות שתייה במידה זו ('ח"י רוטל'). שמות התורמים יועברו לברכה לציון רשב"י והרבי מליובאוויטש. מוקד התרומות 700952-700-1, או בדואר לת"ד 600 כפר-חב"ד 72915.

זהירות בגניזה

ארגון 'הגניזה הכללית' קורא לגופים מסחריים שלא להפיץ בל"ג בעומר ברחבת ציונו של רשב"י במירוץ עלוני פרסום שבהם משולבים תפילות או שמות קודש, מכיוון שהעלונים הללו מתגוללים בחוצות תוך ביוזים. הארגון מעניק למעוניינים ייעוץ הלכתי מפורט על הדרך שבה אפשר לפרסם בלי להתחייב בגניזה. טל' 9740876-08 או 3131671-057 (ר' אליעזר בונדהיים).

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
7:29	8:08	7:32	7:15
8:32	9:13	8:26	8:14

פסקי-אבות השבוע: פרק ג

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 972-3-9607588 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

המקום שבו אבדו הערכים

נראה שרבים מעדיפים לקונן על השבר ולשאל מה קרה לנו, במקום להסיק מסקנות ולתקן. עלינו לחזור לדבק המלכד שהחזיק את העם היהודי לאורך אלפי שנים

הזין את המחשבה היהודית ועורר קנאה אצל לא-יהודים.

והנדבך השלישי - אהבת ארץ-ישראל. למרות הגלות הפיזית, יהודים ערגו והשתוקקו לארץ-ישראל בכל ליבם ונפשם. התרגשו עד דמעות למראה פרי שצמח בארץ. חלמו על נופיה ואתריה. הגו את שמה בחדרת-קודש. ואפילו השתדלו להשיג מעט מעפרה כדי לבוא עמו לקבר ישראל.

זה היה הדבק המלכד את כל בני העם היהודי. אלה השורשים שמהם צמחו דורות חדשים, שהנחילו את הערכים הללו לדורות שאחריהם. זה היה למעשה סוד קיומו של העם היהודי.

לא דגלים חדשים

איננו צריכים להמציא ערכים חדשים או לחפש דגלים חדשים. עלינו פשוט להתחבר מחדש לאותם ערכים טובים שננטשו. לחזור לדבק המלכד שהחזיק את העם היהודי לאורך אלפי שנים. להבין שאי-אפשר לקיים את העם היהודי תוך ניתוק מהשורשים המזינים אותו.

אי-אפשר לבכות על תלישות ואדישות, ובאותה שעה לחפש מתחת לאדמה עילות כדי לגרש יהודים מבית חברון, שנקנה בכסף מלא, כדת וכדין. מתיישיב חברון עושים בדיוק את הדבר שאנו זקוקים לו כל-כך - מחזקים את החיבור לשורשי קיומנו, לאבות האומה, לראשית אחיזתנו בארץ-ישראל. אם הם 'מטורפים', אולי כולנו 'מטורפים' ואין לנו מה לחפש כאן.

דרך הוויתורים והנסיגות וההתפרסות לפני אומות-העולם המיטה עלינו לא רק את שורת האסונות שמכים בנו בעשרות השנים האחרונות, אלא גם ניתקה המוני יהודים מערכים יהודיים בסיסיים, מהאבה הטבעית לארץ-ישראל. אם אדמת ארץ-ישראל היא 'שטחים' או סתם 'אדמה', ואם הביטוי 'מקומות קדושים' נאמר בזלזול ובלגלוג - איך מצפים שיהודי יחוש אהבה לארץ וקשר פנימי אליה.

אלה השורשים שלנו. כאן טמונים ערכי-היסוד של קיומנו. הם מחכים שנחזור אליהם.

הרבה מילים נשפכו השבוע לתיאור המציאות העגומה שאנו שרויים בה. אנשים מודאגים. מקוננים על אובדן הערכים, על התמוססות תחושת האחדות, על אווירה של 'איש לנפשו'. איבדנו את הדבק המלכד אותנו, קובלים רבים וטובים, גידלנו דור תלוש ונטול שורשים.

אתה שומע את כל הניתוחים ומחכה למסקנה המתבקשת, אך זו אינה מגיעה. האבחנה נכונה כל-כך, אך היד אינה נשלחת אל התרופה המוצבת מול העיניים. אם ההינתקות מערכים מוליכה לתחושת שבר כזאת, מה פשוט מלחזור קצת אחורה, לנקודה שבה אבדו הערכים. אך נראה שרבים מעדיפים לקונן על השבר ולשאל מה קרה לנו, במקום להסיק מסקנות ולתקן.

הערכים שהחזיקו

העם היהודי התקיים לאורך אלפי שנים, בתנאים קשים ביותר, כשהוא שואב את כוחו ממקורות האמונה. קודם-כול אמונה בה' אלוקי ישראל. יהודים ידעו תמיד כי יש להם אב בשמים, שאילו אפשר לפנות בכל עת. הם שמו בו את מבטחם, והאמינו כי "לא ינום ולא ישן שומר ישראל". מתוך האמונה הזאת ידעו, שאם חלילה מתקדרים עננים מעל הקיום היהודי, זה אות משמים הקורא לתשובה ולתיקון הדרכים.

הדבק המלכד את העם היהודי הורכב מאהבת-ישראל, אהבת התורה ואהבת ארץ-ישראל. המילה 'יהודי' הייתה בעלת משמעות עצומה. אמרת 'יהודי' - אמרת הכול. היה ברור ליהודי הפשוט ביותר כי מוטב למות ולא להתכחש ליהדותו. מכאן גם נגזרה הערבות ההדדית, ויהודים התגייסו בכל ליבם כדי לעזור לאחיהם בקצות עולם, שמעולם לא פגשו, אבל ידעו כי הם יהודים, אחים, הזקוקים לעזרה.

התורה הייתה המורשת הבסיסית שכל יהודי צמח על ברכיה. פרשת השבוע הייתה הנושא האקטואלי, שעליו דיברו בבית-הכנסת, בבית וברחוב. התנ"ך, התלמוד וספרי ההלכה היו המקורות שאליהם פנו כדי למצוא תשובות לשאלות ערכיות ומעשיות. אוצר החכמה הזה

זדונות נהפכים לזכויות

ממי שנמצא במקום יישוב. נמצא אפוא, שדווקא החטאים הם המביאים אותו לאהבה גדולה זו, ולכן הזדונות נהפכים לזכויות.

הריחוק הביא את האהבה

אפשר לדמות זאת ל'מכשירי מצווה', המקבלים ערך וחשיבות כמעט כמו המצווה עצמה. ב'מכשירי מצווה' הכוונה לכלים המהווים הכשרה והכנה למצווה, שבלעדיהם אי-אפשר לקיים את המצווה. מצאנו, למשל, שהולכת הדם למזבח נחשבת עבודת קודש ממש, עד ש'מחשבה (פסולה) פוסלת בה'.

וכך גם בענייננו: בעל-התשובה הגיע לאהבה גדולה ועצומה, שלא היה אפשר להגיע אליה בדרך הרגילה. דווקא מכיוון שחטא ונתרחק מאור ה', הוא מגיע עכשיו לאהבה גדולה כל-כך. נמצא אפוא, שחטאיו הם שאפשרו לו להגיע לאהבה הגדולה, ובלעדיהם לא היה מגיע לדרגת אהבה עצומה כזאת. לכן נהפכים הזדונות עצמם לזכויות.

(לקוטי שיחות כרך יז, עמ' 183)

אבל מדוע יהיה החטא עצמו בבחינת 'זכות'?! ואכן, אנו מוצאים כמה דרגות בתשובה. מי ששב אל ה' מתוך יראה, זוכה לסליחה, אבל עדיין נשאר בו רושם החטא – "כבעל-מום שנתרפא, שמקצת שמו עליו". לעומתו, העושה תשובה מאהבה זוכה למחיקת העוון לגמרי – "נעקר עונו מתחילתו". וכאן יש דרגה נוספת, כשאדם עושה תשובה "מאהבה רבה", שאז הזדונות עצמם נהפכים לזכויות.

צימאון במדבר

רבנו הזקן מבאר בספר התניא, שהפיכת הזדונות לזכויות נעשית על-ידי תשובה "מאהבה, מעומקא דליבא, מאהבה רבה וחשיקה, ונפש שוקקה לדבקה בו יתברך, וצמאה נפשו לה' כארץ עייפה וצייפה".

כלומר, בעל-התשובה הזה הגיע לדרגה גבוהה ביותר של אהבה לה', הנובעת דווקא מתוך תחושת הריחוק שנגרמה על-ידי חטאיו. הוא משתוקק עכשיו לקב"ה כאדם הנמצא במדבר וצמא למים, שתשוקתו למים גדולה לאי-ערוך

פרשתנו מתואר סדר עבודתו של הכהן הגדול ביום-הכיפורים. יום-הכיפורים הוא יום של תשובה וכפרה, שבו יכול כל יהודי לשוב בתשובה על כל חטאיו ולזכות למחילה גמורה.

את כוחה הגדול של התשובה אפשר לראות במאמר חז"ל, שהעושה תשובה מאהבה – "זדונות נעשים לו זכויות". לא זו בלבד שמוחלים לו על חטאיו, אלא שהחטאים עצמם נעשים בבחינת 'זכויות', דהיינו שכל חטא ועוון נחשבים נקודות-זכות. על כך נשאלת השאלה: איך ייתכן שיהיה 'חוטא נשכר'? האומנם החוטא מרוויח יותר ממי שלא חטא, שכן לחוטא ששב בתשובה יש בסופו של דבר יותר זכויות?!

איך החטא נהפך לזכות?

התשובה טמונה בהבנת עומק העניין של הפיכת הזדונות לזכויות. לכאורה זה דבר תמוה ביותר. אדם חטא ועבר על רצון ה'. לאחר מכן התחרט וחזר בתשובה שלמה. אפשר להבין שאם עשה תשובה שלמה, הקב"ה ימחל לו מחילה גמורה וימחק את עוונותיו, כאילו לא חטא.

מן המעיין תוכחה | מאת הרב אליעזר ברוד

ישראל ערבים

"הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא" (ויקרא יט, ז). צריך אדם להוכיח את חברו כדי שלא יישא עליו חטא זה. מאחר שישראל ערבים זה לזה, נמצא שהוא נושא חטאים של חברו.

(הרב אריה לייב נתנזון)

מי השתנה

רבי ישראל, המגיד מהורודנה, היה רגיל לומר לעת זקנתו: בנעוריי לא שמעו לתוכחתי כי לא הייתי חרד במידה הראויה. בזקנתי שוב לא שמעו לי, כי נחשבתי חרד מדי. סבורים אתם שאני השתנית? לא, אתם השתניתם.

שותף בהרהור

אם חברך חטא, עליך לדעת שאף אתה אינך נקי לגמרי מאותו חטא. שותף אתה לו בעברה זו, אם לא במעשה, אולי במחשבה ובהרהור.

(המגיד מפולנאה)

מעורב עם הבריות

הבעל-שם-טוב אמר לגדול אחר מבני דורו: איך יכול אתה להוכיח, כשכל מימיך אינך יודע מהו חטא, וכמו-כן אינך מעורב עם הבריות, שתכיר

אמרת השבוע

מבט מלמעלה

שנה אחת, לאחר הימים הנוראים, אמר ה'חזוה' מלובלין לתלמידיו כי הוא יודע מה ביקש כל אחד ואחד מהם בתפילתו ומה ענו לו מן השמים. אחד התלמידים ביקש מה'חזוה' לגלות את בקשתו. אמר הצדיק: "אתה ביקשת שיזמנו לך מן השמים בתחילת השבוע את הכסף הדרוש לך באותו שבוע, כדי שלא יהיו לך טרדות פרנסה, המפריעות לך בעבודת ה'. אפילו אמרת שאתה מוכן לוותר על שני זהובים לשבוע, ובלבד שתקבל הכול ביום ראשון".

"אכן", אמר התלמיד, "ומה השיבו בשמים?".

"על נכונותך לקבל פחות צחקו בשמים", אמר ה'חזוה'. "וכי חסר דבר-מה אצל המלך?! אך על טענתך שהטרדות מפריעות לך, השיבו: מניין לך שהקב"ה חפץ בתורה ובתפילה הבאות מתוך מנוחה ושלווה? אולי יש לו יותר נחת-רוח מהמאמץ להתרכז בתורה ובתפילה למרות כל הטרדות!".

את החטאים והניסיונות שיש להם. "הוכח תוכיח את עמיתך" – את מי שאתה בצוותא עמו, אדם הדומה לך.

תוכחת חבר

בשעה שאתה בא להוכיח אדם מישראל, עליך לפנות אליו בלשון 'עמיתך', כאל חבר וידיד, בשפה רכה ובדרכי נועם. אם לא-כן, לא תהיה לדברך כל השפעה עליו.

(דברי גאונים)

דוגמה אישית

כשם שיש חולי הגוף, כך יש חולי הנפש. בחולי הגוף הרופא יכול להצליח רק כאשר הוא עצמו נזהר ונשמר מהדברים שעליהם הוא ממליץ. כך גם הצלחת התוכחה יכולה להיות רק כאשר האדם מוכיח את עצמו תחילה.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

קשוט עצמך

"הוכח תוכיח" הוא כמו "המול יימול" (בראשית יז, ג). כשם שבמצוות המילה דרשו חז"ל (מנחות מב, א): "המול יימול – המל (מי ששייך במילה) יימול", כן גם בתוכחה, תחילה עליך להוכיח את עצמך ולאחר מכן תוכל להוכיח את עמיתך.

(הצמח-צדק)

שתי דרשות

מראה גוּם נגלה לעיניו של רבי שמלקה הורוביץ, עם בואו לכהן כרבה של ניקלשבורג שבמורביה. כבר בכניסתו לעיר הבחין בחבורת צעירים ריקים ופוחזים, שכמותם לא הורגל לראות במקום שבתו הקודם, בפולין. הללו התהלכו גלוחי־זקן, מרכיבים משקפיים לצרכים אופנתיים, ואוחזים מקלות דקים ומגולפים, כמנהג ה'משכילים' באותם ימים.

אילולא ציווה עליו רבו, המגיד ממזריטש, לקבל עליו את עול הרבנות בניקלשבורג, ואף הוסיף לכך גם את ברכתו, אפשר שעוד באותו רגע היה פונה לאחור ושב על עקבותיו. אולם, כאמור, מצוות רבו חזקה עליו.

פנה הרב לחבורת ה'משכילים' ואמר להם: "סדר העולם הוא, שכאשר האדם מזדקן, זקנו מלבין, ואייתו נחלשת וברכיו כושלות, הוא נזכר בבית־הדין של מעלה ומתעורר בתשובה. הגה השטן רעיון מקורי. הוא הסית יהודים לגלח את זקנם, וכבר בגיל צעיר להרכיב משקפיים ולאחוז מקל־הליכה. כך ניטלו סימני הזקנה, ועמם אבדו הסיכויים שיעוררו את האדם לתשובה..."

דבריו החדים של רבי שמלקה עשו להם כנפיים בקהילת ה'משכילים' בניקלשבורג, שראתה בכך כעין הכרזת מלחמה של הרב החדש עליה ועל דרכה. ואמנם, בתוך זמן קצר התלקח מאבק חריף ביותר בין ה'משכילים' לבין הרב הטרי. הללו עשו הכול כדי להצר את רגליו, ואילו הוא השיב מלחמה שעררה. מאבק זה גבה מרבי שמלקה כוחות־נפש רבים.

אולם את עיקר עוגמת־הנפש לא הסבו לו ה'משכילים' עצמם, אויביו המוצהרים, אלא כמה מפרנסי העיר, שנמנעו במכוון מלגבות אותו במאבקו. תהום עמוקה נפערה בינו לבינם כשהכריז מלחמה על רוח ה'השכלה' שחדרה למקצת בתי היראים וגם בהם הפילה חללים. קצתם אף רמזו לו, ברמזים דקים כפיל, כי איננו מתאים ל"עיר גדולה ומפותחת" כניקלשבורג, וכי עליו לשקול להתפטר.

תקופה ממושכת הבליו והבליג, אך בשלב מסוים חש שבאו מים עד נפש.

יום אחד, בשעה שחברו של רבי שמלקה, הצדיק רבי אלימלך מליזנסק, הלך לטבול במקווה, שמע קול: "מי שייטיע לרבי שמלקה במצוקתו מפני רודפיו, הרי הוא בן העולם הבא..." רבי

אלימלך לא השתהה ומיד יצא לדרך, לניקלשבורג.

עם הגיעו לשם ביקש את רשות חברו, רב העיר, לשאת דרשה בבית־הכנסת. "פעם אחת יש להעמיד במקום את כל המחוצפים הקמים נגדך!", טען בלהט.

"לאט־לך, ידידי הטוב והאהוב", אמר רבי שמלקה לרבי אלימלך, "ניקלשבורג איננה ליזנסק, ובעיר כזו אנו מצויים במיוחד לשים לב לאזהרת חז"ל 'כשם שמצווה לומר דבר הנשמע, כך מצווה שלא לומר דבר שאינו נשמע'". אך רבי אלימלך הוסיף להפציר בחברו, עד שזה

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

למה זה חשוב?

רכזיותה של האמונה בביאת המשיח דורשת הסבר. היא יסוד מרכזי בדת ישראל; כל יהודי נדרש להאמין בביאת המשיח ולצפות לבואו; שש ברכות בתפילת שמונה־עשרה עוסקות בבקשת הגאולה. למה העניין הזה חשוב כל־כך?

ביאת המשיח שייכת לכאורה לתחום העתיד. יש בתורה נבואות רבות על אחרית הימים, ובכולן אנו מאמינים; ועם זה, בעניין ביאת המשיח נדרשת מאיתנו אמונה עמוקה יותר, ציפייה יום־יומית, תפילה מתמדת, הרגשה שבלעדיה אין חיינו חיים. וכי אין יהודי יכול לעסוק בתורה ובמצוות ולעבוד את קונו בשלמות, עד שהוא נדרש לצפות כל־כך לביאת המשיח?

יביא שלמות

התשובה לשאלות האלה טמונה במילים שבהן פותח הרמב"ם את ההלכות העוסקות במשיח (הלכות מלכים פרק יא): "המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה, לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נידחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו". רואים כאן דבר־פלא: כשהרמב"ם מגדיר את עניינו של המשיח, אין הוא מדבר על שינוי טבעו של עולם ועל כל הנפלאות שעליהן מדברים בדרך־כלל כשמדברים במשיח. הוא מדבר על נקודה אחת: על השלמות בחיי התורה והמצוות, שתוחזר על־ידי המשיח.

הציפייה למשיח מבטאת בראש ובראשונה את משאלתו של יהודי להגיע לשלמות בקיום התורה והמצוות. הוא יודע, שבזמן הזה אין אפשרות לקיים את כל דיני התורה. יש הפרעות מצד אומות־העולם ומצד הדברים הרעים שקיימים בעולם, ולא עוד אלא שיש חלקים רחבים בתורה ובמצוותיה שאי־אפשר כלל לקיימם. מתוך כל תרי"ג (613) המצוות, יש באפשרותנו לקיים ר"ז (207) מצוות בלבד. כל המצוות הקשורות במלך, בסנהדרין, בבית־המקדש, בקרבנות, בשמיטה וביובל וכו' – אינן בנות־יישום בימינו. אין זה הבדל כמותי בלבד. כל מערכת החיים היהודית בימינו היא של פרט ולא של אומה, לגמרי לא כפי שהתורה רואה את מבנה החיים של העם היהודי. התורה בימינו היא, ברובה, תאורטית ולא מעשית.

יהודי אינו יכול להשלים עם מצב כזה, שבו אי־אפשר לממש את התורה בתוך החיים. הלוא הוא מאמין בתורה ובנצחיותה, ולא ייתכן שחלק גדול ומרכזי כל־כך בתורה אינו יכול להיות מיושם. על־כן ברור לו שהמצב הזה הוא מצב זמני בלבד, ובקרב מאוד יוחזרו התנאים שיאפשרו את מימוש התורה ואת כל מצוותיה. זו, בעצם, האמונה הבסיסית בביאת המשיח – אמונה בהחזרת השלמות שהייתה בעבר בקיום התורה והמצוות, ואף בהשגת שלמות שעדיין לא הייתה מעולם, ותהיה רק בימות המשיח.

להיות פנויים

כל הדברים המופלאים שיעשו על־ידי המשיח מטרתם להוביל להשגת שלמות זו בקיום התורה: ביטול שעבוד המלכויות יסיר את ההפרעות מצד אומות־העולם על קיום התורה; "מעדנים כעפר" יאפשרו לעם־ישראל להיות "פנויים בתורה וחכמתה" (לשון הרמב"ם בסוף הלכות מלכים); גילוי סודות התורה על־ידו יאפשר דקות עמוקה יותר בקב"ה; והכול – כדי שתושגי שלמות בתורה ובמצוות.

עתה מובן, למה האמונה בביאת המשיח היא עיקר בכללות האמונה בתורה ובמצוות. יהודי המאמין בתורה ובמצוותיה יודע שבימינו אי־אפשר לקיים חלקים רחבים מהתורה וממצוותיה, חייב להאמין שיבוא יום שדבר זה יחזור ויתאפשר. מי שהתורה וקיום המצוות הם עיקר טעם חייו – מוכרח להשתוקק ליום שבו יבוא המשיח ויחזיר את האפשרות להגיע לשלמות בקיום התורה והמצוות (ראו בעניין זה ליקוטי־שיחות כרך חי', עמ' 276 ואילך).

הניח לו לשאת דרשה בבית־הכנסת. רבים מבני העיר, ובהם גם כמה מה'משכילים' וחבריהם, באו להאזין לדרשת האורח, ששמו הלך לפניו, לעומת זאת, רב העיר לא נכח בדרשה. את דבריו פתח רבי אלימלך בפלפול חריף במיוחד, שממנו היה אפשר להבין כי הוא מצדד בהתחדשות ובהתאמת אורחות־החיים לרוח הזמן. מרבית הנוכחים, יהודים יראים ושלמים, תהו אם אמנם הבינו היטב את כוונת האורח הדגול. לעומת זה, קומץ ה'משכילים' שנכח במקום קיבל את הדברים בקורת־רוח ובסיפוק.

הדרשה נמשכה שעה ארוכה ובסופה הודיע רבי אלימלך כי עדיין לא הגיע לעיקר הדברים שעליהם ביקש לדבר, וכי בגלל קוצר הזמן ישלים את הדברים למחרת היום.

הדרשה המפולפלת והמקורית הכתה גלים בניקלשבורג. למחרת, בשעה הידועה, היה בית־הכנסת מלא עד אפס מקום. רבי אלימלך סקר את הקהל בעיניו והיה שבע־רצון. זו בדיוק הייתה מטרת הדרשה אתמול – למשוך את מרבית התושבים לבית־הכנסת ולהשמיע באוזניהם את הדברים שאותם ביקש לומר.

דבריו הבאים לא הותירו כל ספק בדבר דעותיו האמיתיות. באמנות רבה טווה את חוט דבריו כך, שמהם אפשר היה להבין כי כל מה שנאמר אתמול לא היה אלא בגדר של טענה אפשרית, בבחינת הווה־אמינא בלבד.

במתק לשונו הסביר כי גם מצוות קלות מדברי סופרים, ואפילו מנהגים – אין להזיז ממקומם. הוא הביא דוגמאות מההיסטוריה היהודית וציטט מהמקורות, בהוכיחו באותות ובמופתים כי כל מי שסטת מהמסורת היהודית סופו שהפנה עורף לגמרי ליהדות.

מכאן עבר רבי אלימלך לדברי תוכחה כנגד המחצפים את פניהם נגד "רב העיר, הצדיק הקדוש, גאון הגאונים, רבי שמלקה, נרו יאיר". בשבט לשונו הכה ב'משכילים' ובמשפתי הפעולה איתם.

כשחתם רבי אלימלך את דבריו שרתה דממה בחלל בית־הכנסת. ניכר היה על פני הנוכחים כי הדברים הניעו את מיתרי ליבם ועוררו אותם למחשבה מחודשת על דרכם. רוח של תשובה ריחפה באוויר.

שעה קלה לאחר מכן צעד קהל גדול מבית־הכנסת לעבר ביתו של רב העיר. בראש פסעו פרנסי הקהילה, שבאו לבקש מרבי שמלקה מחילה ולהבטיח לו כי מכאן ואילך יעמדו לימינו ויעשו ככל אשר יורה להם.

(על־פי 'צנתרות הזהב', מאת הרב מרדכי גרליץ)

ללמד את המחשב להבין אותנו

מרתק עוד יותר, כשמתוודעים לסיפורו האישי של מרגליות עצמו, המוגדר בפי מכריז 'אגון'.

משיכה ליהדות

הוא נולד במוסקוה. בגיל צעיר נחשב למחונן, ואף זכה במקום הראשון בתחרות מתמטיקה שנערכה בין כל ילדי העיר. ביקור אקראי בבית-הכנסת הגדול בעיר עורר בליבו משיכה עזה ליהדות. מאז החל לפקוד את בית-הכנסת לעיתים תכופות יותר. בשנת תשל"ח עלה לארץ עם אימו. אביו הצטרף אחר-כך. הוא התגורר בירושלים ונקשר אל הרב יצחק זילבר. אחר-כך למד במכון שמי"ר, והחל לשמור תורה ומצוות. לאחר חתונתו והולדת בנו בכורו, שמחה (כיום יד מינו ומנהל החברה), הרחיק לארה"ב, ולמד בלשנות באוניברסיטת יו-סי-אל-איי. עם חזרתו ארצה פנה ללימודי המחשב באוניברסיטה העברית. "בלשנות למדתי בעיקר בשביל הנשמה, ומחשבים - למען הפרנסה", הוא אומר בחיך. "אבל הקב"ה רצה ככל הנראה שאשלב את שניהם, והנה התוצאה".

המחשב יענה

ואכן, סוד הצלחתה של התוכנה החדשנית טמון בשילוב בין התחומים. "בארה"ב יושבים מומחים לבלשנות ומומחים למחשבים, ומנסים להתגבר יחדיו על בעיית התקשורת בין האדם למחשב", אומר שמחה, הבן. "הבעיה היא שהמומחים עצמם אינם מבינים איש את שפת רעהו...".

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

קניות בימי הספירה

שאלה: האם מותר לקנות דירה או מוצרים חדשים בימי ספירת העומר?

תשובה: נהגו כל ישראל שלא לערוך נישואין וכל שמחה שיש בה ריקודים ושלא להסתפר בימי ספירת-העומר, בגלל האבל על 24 אלף תלמידי רבי עקיבא שנפטרו בימים האלה, משום שלא נהגו כבוד זה בזה, כיאות לתלמידי רבי-עקיבא.

למנהג הספרדים חל האיסור מתחילת ימי-הספירה עד ל"ד לעומר (כלומר, מתירים את כל הנ"ל מ"ט באייר בבוקר ולא קודם-לכן). בין האשכנזים רבים נוהגים לאסור כל ימי הספירה (חוץ מ"ג בעומר) ולהתיר מראש-חדש סיוון או משלושת ימי ההגבלה (כלומר, בג' בסיוון בבוקר).

לפי מנהג חב"ד חל האיסור בכל ימי ספירת-העומר

מרגליות: "המחשב יתאמץ להבין את שפת האדם"

בימים אלו שוקדים ב'לינגוויסטיק איג'נטס' על מיזם חדש: מסוף מידע יהודי כלל-עולמי (info.jew), שהנגישות אליו תהיה באמצעות הטלפון. "יהודי נמצא בפינה נידחת בעולם ורוצה לברר כתובת של בית-כנסת, היכן שוכן בית-העלמין היהודי, או אם יש בעיר מסעדה כשרה. המחשב (שהוזן במידע המתאים) יקלוט את השאלה, יפענח אותה בעזרת התוכנה שפיתחנו, וישיב תשובה בתוך שניות", הם אומרים. להערכתם, המיזם החדש יקיף תחילה את אירופה בלבד ויופעל בקיף הקרוב.

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:
917-892-4908
sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש. גם כיום ניתן לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.
ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

לחבצעים חיוחדים בקרו באתר בעברית
www.SKY2000.com
ותק ונסיון שירות אישי
חחירים ללא תחרות
הנהלה חבדי"ת
התחנות בביטוח לישראל
חבצע לפסח \$899
ניו יורק - ישראל
212.599.3333
60 E. 42 St. #712, NY, NY 10165

Levi Hartman
לוי הרטמן
Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499
www.levifunding.com
3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218
דובר עברית

סופר סת"ם HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222
www.esofer.com
A HaSofer Company